

indifferent og siger: Det er mig saa revnende ligegyldigt, hvordan de lave denne Lov, jeg har ikke Spor af Interesse for den. Saa kommer der en Del, som siger: Vi ville mindst have Lovforslaget gennemført fuldt ud, som det foreligger, vi ønske nemlig Skærpelser deri, for Eksempel med Hensyn til Afstemningsmaaden og paa andre Omraader, og naar det ikke sker, ere vi ikke tilfredse. Saa kommer endelig den fjerde Part, og det er dem, der sige: Vi erkende det berettigede og fornuftige i, at der af Staten bliver gjort et Arbejde for at skabe bedre Forhold med Hensyn til Beværtningsvæsenet, end der er i Øjeblikket, men vi indse, at det bliver en Umulighed at faa Formaålet gennemført saaledes, som det ønskes af dem, der gaa yderligst, og vi maa derfor se at faa begyndt, for at vi successivt kunne gaa frem, efterhaanden som Kravet stiger i Befolkninger.

Jeg er ikke nogen Modstander af dette Lovforslag, men jeg tror, at der paa forskellige Omraader maa lægges en vis Hensko paa det, saa at det ikke kommer til at virke slet saa drakonisk, som det paa mange Punkter truer med. Mange mene, at ved at vedtage et Lovforslag som dette vil man, som jeg har udtalt det en Gang tidligere, næsten gøre Beværterkorporationen til en Pariakaste, man vil give det Udseende af, at det er Folk, som til Fordel for sig selv udelukkende arbejde paa at spolere Menneskeheden. Saadan har man ikke Lov til at se paa denne Korporation, og det er heller ikke Meningen med Lovforslaget. Nu om Stunder, hvor der blandt Indehaverne af Beværternæringen findes flere intelligente Kræfter, end der var for adskillige Aar siden, har man ikke Lov til at se saaledes paa dem. Jeg vil som sagt ønske, at det maa lykkes Udvalget ved at vise Imødekommen at faa gjort en Begyndelse. Det forekommer mig ærgerligt, at man Aar efter Aar skal lægge dette Lovforslag hen uden at faa begyndt paa noget som helst.

Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) udtalte adskillige Ting, som jeg kan give min Tilslutning. Naar han talte om, at Kommunalbestyrelserne skulde have større Myndighed, er det en Tanke, jeg kan give min Tilslutning, hvis man derved kan komme til Forstaaelse. Ligeledes er jeg enig med ham, naar han udtalte, at man maa sørge for, at det, man kalder Foreningsretten, bevares paa en fornuftig Maade. Meningen er ikke, at Foreningsretten skal bevares paa den Maade, at den skal eksistere i

Form af Smugkroer og lign., men naar en Forening møder med sine Love, som blive overleverede til vedkommende Herreds- eller Byfoged, maa Foreningsretten ikke angribes, som den er angreben her, jeg tror i §§ 31—32. I §§ 31—32, 37 og 40—43, som omfatte Handel med og Fordeling af Spiritus, maa der efter min Mening nødvendigvis ske Forandring, for at de ikke skulle gøre det til en fuldkommen Umulighed for de vedkommende interesserede at eksistere, og for at de ikke skulle lægge saa snærende Baand paa Foreningslivet, at de blive en Plage for Befolkningen. Jeg vil gerne være med til en Lovgivning, som hjælper til at fremme Ædrueligheden og modarbejde Drikfældigheden, som jeg anser for en Ulykke, men hvis vi spænde Buen for højt og kræve alt eller intet, tror jeg, vi faa intet, og det er jeg ikke tilfreds med. Jeg vil have, man skal gøre en Begyndelse, saa vil Befolkningens sunde Sans nok efterhaanden sejre, saa at man kommer bort fra Drikkeriet, der er til Skade og Ulykke mange Steder. Jeg ønsker Lovforslaget en velvillig Behandling, og jeg ønsker, at der maa blive et Samarbejde mellem de forskellige Retninger, saa at det kan blive muligt at faa et fornuftigt Lovforslag frem, en Begyndelse, der successivt kan udvides, efterhaanden som Befolkningen bliver mere klar over dette Spørgsmaal.

Hornstrup: I Lovforslagets § 43 findes der en Bestemmelse, som, saa vidt jeg forstaar, under Strafansvar forbyder Folk at udskænke eller lade udskænke Spiritus til Personer under 16 Aar. Dette staar i en vis Forbindelse med det i Drankerloven omtalte Paabud til næringsdrivende, og da vedkommende næringsdrivende ikke kunne se paa Folk, hvor gamle de ere, forekommer denne Bestemmelse mig uheldig. Hvis der kunde findes en praktisk Maade, hvorpaa man kunde forhindre Udskænkning af Spiritus til mindreaarige, saa jeg hellere, at Aldersgrænsen sattes til 18 Aar i Stedet for 16. Det forekommer mig ikke at være for megen Myndighed for Staten at tage sig.

Jeg skal derefter omtale § 14, som omhandler Kommuneafstemningen. Her er jeg enig med det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kvist). Hvis vi skulle holde paa Bestemmelsen i Lovforslaget, at to Trediedele af de stemmeberettigede skulle kunne afgøre, hvorvidt der skal gives Bevilling, vil det være ontrent umuligt nogen Sinde at forhindre, at